

ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ
Για την κα Υπουργό
Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης

ΘΕΜΑ: Η απαξίωση της εργασίας σε περιβάλλον μαζικής ανεργίας.

Η ραγδαία απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων και η απροκάλυπτη παραβίαση θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων αποτελούν τους πυλώνες της αντεργατικής πολιτικής της κυβέρνησης από την πρώτη κιόλας στιγμή της ανάληψης της διακυβέρνησης του τόπου πριν από έναν χρόνο.

Αυτή η πολιτική, που συμπληρώθηκε με την ριζική εκθεμελίωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, εγκλωβίζει εκατοντάδες χιλιάδες μισθωτούς σε καθεστώς κοινωνικής ανασφάλειας. Η εμπιστοσύνη των πολιτών στους δημοκρατικούς θεσμούς και στο κράτος δικαίου έχει ήδη κλονιστεί.

Η εργασία από υποχρέωση της πολιτείας υποβαθμίζεται είτε σε επιβράβευση εξατομικευμένων προσπαθειών κοινωνικής επιβίωσης, είτε σε προνοιακού τύπου κρατική παροχή περιορισμένης χρονικής διάρκειας και μειωμένου ή και μηδενικού εργοδοτικού κόστους. Οι ευέλικτες εργασιακές σχέσεις τείνουν να αποτελέσουν τον κανόνα ιδίως για την νέα γενιά. Το οκτώρο-πενθήμερο καταργούνται, η ψευδο-αυτοαπασχόληση (μπλοκάκια) εξαπλώνεται και καθιερώνεται η προσωρινή εργασία. Σε κάθε τρεις νέες θέσεις εργασίας κατά την διάρκεια του τελευταίου 9μήνου, η μια τουλάχιστον αντιστοιχεί σε μερική ή εκ περιτροπής εργασία, ενώ μειώνεται χαρακτηριστικά η πλήρης απασχόληση προς όφελος κυρίως της ακούσιας μερικής ή προσωρινής εργασίας.

Οι αποδοχές των εργαζομένων περιορίζονται δραματικά εξαιτίας της απαγόρευσης αυξήσεων στα όρια έστω του πληθωρισμού, της αντισυνταγματικής κατάργησης των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων, της περαιτέρω μείωσης της αμοιβής της υπερεργασίας και της υπερωρίας.

Με την πλήρη απελευθέρωση του καθεστώτος των ατομικών και ομαδικών απολύσεων μέσα από την άρση κάθε ουσιαστικού αντικινήτρου για την διακοπή της εργασιακής σχέσης και ιδίως από την ελαχιστοποίηση του ύψους της σχετικής αποζημίωσης, η εργοδοτική αυθαιρεσία από παράνομη και ποινικά κολάσιμη πράξη μετατρέπεται σε δικαίωμα.

Η κατάργηση κάθε προστασίας της εργασίας και η συρρίκνωση του εισοδήματος των εργαζομένων δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τον προβαλλόμενο σκοπό της δημοσιονομικής εξυγίανσης. Είναι συνέχιση της ίδιας πολιτικής υπέρ του κεφαλαίου που με φορολογικές ελαφρύνσεις για τις επιχειρήσεις και με ανοχή της φοροδιαφυγής διόγκωσε τα ελλείμματα.

Με ταχείς ρυθμούς επιβάλλεται ένα νέο εργασιακό καθεστώς στο οποίο κυριαρχούν οι ευέλικτες μορφές απασχόλησης, η ατομική διαπραγμάτευση και η κατάργηση κάθε δυνατότητας συλλογικής εκπροσώπησης των μισθωτών.

Η επίσημη-στατιστική ανεργία των νέων κάτω των 29 ετών βρίσκεται, ήδη, σε ποσοστό 20% και τα ποσοστά προσωρινής και μερικής απασχόλησης στο 25% και 10% αντίστοιχα για την ίδια ηλικιακή ομάδα. Αυτή η κατάσταση και η έλλειψη

προοπτικής που εξωθεί τους νέους ανθρώπους στο δίλημμα μετανάστευση ή απόγνωση βασίζεται στην αξιοποίηση της τρομοκρατίας της απόλυτης και του απειλητικού διλλήματος προσωρινή και μερική απασχόληση ή μακροχρόνια ανεργία. Συνοδεύεται από ρυθμίσεις που καταρρακώνουν την προσωπική αξιοπρέπεια και αφαιρούν από νέους και νέες τη δυνατότητα να αναπτύξουν και να αξιοποιήσουν τα ταλέντα και τις ικανότητές τους.

Το επίδομα ανεργίας μειώνεται κάτω από το όριο διαβίωσης και μετατρέπεται σε μέσο επαιτείας (επιταγή επανένταξης στην αγορά εργασίας). Η επιδότηση των εργοδοτών για να προσλαμβάνουν, σχεδόν δωρεάν, τους νέους εργαζόμενους με συμβάσεις πρώτης απασχόλησης και με συμβάσεις μαθητείας-stage δεν προσφέρει καμία επαγγελματική προοπτική. Πρόκειται για κατασπατάληση δημόσιου χρήματος για την ενίσχυση των καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Το σχεδόν ομόφωνο συμπέρασμα των επιστημόνων, στην Ελλάδα και διεθνώς, προβλέπει μακροχρόνια περίοδο οικονομικής στασιμότητας ή πολύ βραδείας ανάκαμψης με υψηλή ανεργία. Κατάσταση η οποία δεν βελτιώνεται με την εργασιακή επισφάλεια και στατιστικές αλχημείες. Η πλήρης αποδοχή των απαιτήσεων του κεφαλαίου –είτε προτάσεων της ίδιας εργοδοσίας είτε επιταγών του μνημονίου και της τρόικας εκ μέρους του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου– δεν προσελκύει επενδύσεις, εκτός από τυχοδιωκτικές, σαν του Αστακού και την αγορά των ναυπηγείων Σκαραμαγκά από αδιαφανείς επιχειρηματικούς κύκλους, σαν τις αρπακτικές τουριστικές επενδύσεις καταστροφής του περιβάλλοντος και τις νεοαποικιακές σαν την επένδυση της COSCO στον Πειραιά. Επενδύσεις που δεν δημιουργούν παρά ελάχιστες θέσεις εργασίας.

Οι προτάσεις της Αριστεράς για έξοδο από την κρίση με αναβάθμιση και προστασία της εργασίας, με την ανάθεση του βάρους της κρίσης και του χρέους στα μεγάλα εισοδήματα και τις μεγάλες περιουσίες και με ριζική στροφή της οικονομικής πολιτικής με δημόσια παρέμβαση για την παραγωγική αναδιάρθρωση της Ελλάδας και για αύξηση της απασχόλησης παραμένουν η μόνη ρεαλιστική διέξοδος.

Αντίθετα η κυβέρνηση συνεχίζει την αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου προς όφελος του κεφαλαίου και σε βάρος των εργαζομένων και των χαμηλών εισοδημάτων και την καταστροφή των δομών κοινωνικής πρόνοιας. Έτσι επιδεινώνεται η υφεσιακή πορεία της ελληνικής οικονομίας. Ήδη είναι φανερό ότι το αμέσως επόμενο διάστημα χιλιάδες αυτοαπασχολούμενοι και μικροεπιχειρηματίες θα προστεθούν στη στρατιά των ανέργων.

Η κοινωνική προστασία των ανέργων είναι υποχρέωση της πολιτείας. Απαιτείται, κατ' αρχήν η διεύρυνση των δικαιούχων πρόσβασης σε επιδόματα ανεργίας, όταν σήμερα επιδοτείται λιγότερο από το 1/3 των καταγεγραμμένων ανέργων. Απαιτείται, ακολούθως, η αύξηση του ύψους του επιδόματος ανεργίας στο 75% του τεκμαρτού μισθού, αλλά και του χρόνου καταβολής του στα πέντε χρόνια με ισόχρονη επέκταση της κοινωνικής προστασίας για τον μακροχρόνια άνεργο.

Ο ΟΑΕΔ είναι επιτακτικά αναγκαίο να ενισχυθεί ουσιαστικά με πόρους και προσωπικό. Η μεταρρύθμιση των υπηρεσιών του ΟΑΕΔ πρέπει να πραγματοποιηθεί άμεσα στην κατεύθυνση της πραγματικής ενίσχυσης της επαγγελματικής εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης των ανέργων με αυστηρά μετρήσιμους και ποσοτικά προσδιορισμένους στόχους ένταξης στην αγορά εργασίας, σε μόνιμη και διαχρονική βάση ελέγχου των οικείων πρωτοβουλιών.

Η Επιθεώρηση Εργασίας χρειάζεται να αναβαθμιστεί μεταξύ άλλων με τη συμμετοχή εκπροσώπων των συνδικάτων στους ελέγχους, δημοσιοποίηση των εκθέσεών της και ενίσχυση των αρμοδιοτήτων της για επιβολή κυρώσεων.

Επιμένουμε να υποστηρίζουμε ότι μόνο η υιοθέτηση ενός εκτεταμένου προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, ενίσχυσης των κοινωνικών υποδομών και προστασίας του περιβάλλοντος μπορεί να δημιουργήσει δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Οι πόροι μπορούν να βρεθούν από τη φορολόγηση του πλούτου, τη δραστική μείωση των στρατιωτικών δαπανών και από τη σωστή διαχείριση των κοινωνικών πόρων.

Η καθιέρωση της ρήτρας απασχόλησης μαζί με οικολογικές προδιαγραφές, ως προϋποθέσεων για την επιδότηση ιδιωτικών επιχειρηματικών πρωτοβουλιών, είναι αναγκαίος όρος για την δημιουργία θέσεων εργασίας.

Επιμένουμε να διεκδικούμε αυτή την πολιτική στην Ελλάδα και μαζί με το ευρωπαϊκό εργατικό κίνημα και την ευρωπαϊκή αριστερά σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

1. Ποια είναι η προοπτική που διαγράφεται για την απασχόληση, τον αριθμό και την κατάσταση των ανέργων και των υποαπασχολούμενων; Σε ποια στοιχεία βασίζει η κυβέρνηση αυτές τις εκτιμήσεις;
2. Πώς προτίθεται η κυβέρνηση να παρέμβει στην οικονομία προκειμένου να αυξηθεί η απασχόληση και να μειωθεί η εργασιακή ανασφάλεια;
3. Ποια μέτρα προτίθεται να πάρει ώστε να προστατευτούν οι νέοι εργαζόμενοι από την εργοδοτική αυθαιρεσία, την ανασφάλιση και συχνά απλήρωτη εργασία, να ανακοπεί η τάση μετανάστευσης από ανάγκη της ελληνικής νεολαίας;

Οι επερωτώντες βουλευτές

Αλέξης Τσίπρας

Ευαγγελία Αρμανατίδου - Πασχαλίδου

Ηρώ Διώτη

Θεόδωρος Δρήτσας

Μιχαήλ Κριτσωτάκης

Αναστάσιος Κουράκης

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Βασιλείος Μουλόπουλος

Δημήτριος Παπαδημούλης